

u tome nisam učestvovao

TIŠINA

Pap Jožefu
 Ni zvuk sata
 Ni lepet krila
 Ni udar vetra u oknima
 Prozorskim
 I dah je suzdržan
 Samo tišina
 Bubnja
 U ušima

Osluškuje srce

ORMAN

Danima već posmatram svoj zatvoreni orman
 Zaobilazim ga (pravim se da ga ne primećujem)

Ponovo mu se vraćam
 Na njegovim glatkim površinama
 Ni trunke taloga prašine
 Napokon hrabrost je već tu
 U srce brave stavljam ključ
 Otvaram ga i
 I vidim svoj isplažen jezik
 Okrenut prema napolju

ZNAM.....

Znam za Osvjencim
 Buhensvald
 Mathausen
 Znam za Somu
 Gerniku i plin
 Znam za Hirošimu
 Nagasaki i plamen
 Znam za Mi Laj i
 Avionsku tragediju u Andima
 Znam za tu vrstu dobrote i
 Mogu još uvek da kažem
 U tome nisam učestvovao
 Ali me je ipak strah
 Od aveti koje kruže

ONI I JA

Oni poseduju sve
 Imaju sijamske mačke
 Persijske tepihe
 Kule i gradove
 Gomile konja u limu
 Vile i rančeve
 (upravo rade na prokopavanju bazena)
 Oni poseduju sve
 Imaju slike Braka i Kirika
 Alkcije na berzi
 Brodove i helikoptere
 Ostrva i moreuze
 Telefonske i vazdušne linije
 TV stanice
 Insbruk i Klicbil
 Jahte i klubove
 Oni poseduju sve
 Ali ne poseduju ono
 Što ja imam
 I veoma zadovoljni su
 Zbog toga

vrijeme da posvetimo istini

Predmetno dato
 Lik žene nam dostavlja
 Sad spava
 Samo pomicanjem svog stvaranja
 Razina usana često je
 Punom snagom pjene pozdravljena
 I tad iščezava
 Tme svjetlo sa obraza
 U san nepoznat
 To vlaga zvuk goni
 I tvrdim glagolom ga razbija
 I opet lik po kom
 Ostalo je bijelo
 Te sunce za čas formira rese
 I gubi se opšte stanje sonate
 Kojoj kad bi ustalili kretanju
 Udaljili bi zanos ka ostalom
 To je stara Priroda
 Koja primjerom svog stvaranja
 Naša čula od nedavno nagovara
 Da nam skreću pažnju
 Vrijeme da posvetimo istini
 I evo se odmoriti dližemo
 Braća oluji bar jednom mjesečno
 I u naponu svoj lik tražimo
 A tečnost podanica ove zemlje
 Dvapat dnevno se nadima
 Tim i likove nisko ročene
 U vlage košulje oblači
 Jer šta čine snažni utisci
 Sa nama kojima sad s desna
 S bešćutinim osmijehom noć prilazi

Dajte životu smisla
 Životu smisla dajte
 S pravom poručuju duhovi
 Od 7 do 13 časova

četiri pesme

DETINJSTVO NA TAVANU

Odmah da kažem
 Zmaj živi na tavanu
 Telo mu je pokriveno čvorovima

Počinjem igru
 Stvari neke tražim

No zaumnik se odmara
 Zasićen za jedno vreme
 Dnevnim vežbama

LJUBAV U BAŠTI

Cvet si sa imenom dan i noć

Sad si duga
 I uopšte
 Sećanje na šuplju kost

Moja pripadnost ovde
 Izgnanstvo
 Dok me zimi pratiš
 Kao retka zver

*

Ogromnost neke sove
 U vazduhu
 Zamršeno crevo
 Metala

Kroz cev klizi
 U sadržaj slike

Još malo i čini se
 Između valjaka
 Štamparskih da će zaći

Sova je metal sobe
 Vazduh
 I valjak sna

Slika se mrsi
 Između prekida

KUĆA U PRIRODI

Ja koji sam negde
 Zbilja nisam tu gde tražiš

Sa tri kapi krvi pod noktima
 Kuću u prirodi ne napuštam

Slučajna si zemlja
 Dete zmaja
 Oči kad odmaraš
 U svemu dok veruješ mi
 I niši prolaznost
 Već ljubav

Na trag u šumi
 Sleću
 Žuti dlanovi tišine